

Global nattlig tonsättarjakt

Publicerad: 01/02 12:08 Hufvudstadsbladet

Evivakören

Natt över jorden. Evivakören i Konservatoriet 29.1. Dirigent: Hanna Kronqvist. Taru Ritavesi, piano. Carolina Edström, cello. Kodály, Rehnqvist, Britten, m fl.

Evivakörens musiknämnd måtte ha haft skoj när den gav sig ut på global nattlig tonsättarjakt och fynden var onekligen brokiga. Eller vad sägs om förmågor som **Ruth Watson Henderson**, **Frode Fjellheim**, **Joshua Shank**, **Larysa Kuzmenko**, **George L. Mabry**, **György Orbán**, **Joan Szymko**, **Atahualpa Yupanqui** och **Sid Robinovitch**? Flera kvinnor, alltså, och de flesta nulevande.

Stilistiskt var variationerna dock överraskande små. Det handlade mestadels om tryggt tonalt öronsmekande förtoningar som ställde ringa krav på lyssnaren, även om Yupanquis Karibienfärgade sväng i *Duerme negrito* och Sid Robinovitchs härliga tango *Noche de Iluvia* stack ut ur mängden.

Karin Rehnqvist, rena kändisen i sammanhanget, uppnådde i konsertens ”titellåt” *Natt över jorden* en avsevärd emotionell effekt med oerhört enkla medel, medan **Benjamin Britten**s *The Ride-By-Nights* var en festlig miniatyr till häxstudie.

Zoltán Kodálys stämmingsfulla nattsvit *Hegyi Éjszakák* gick som en röd tråd genom det pauslösa programmet och de avslutande tre folkmelodierna – en från Irak samt vaggvisor från Wales och Sverige – satte en innerligt berörande punkt för den sympatiska helheten.

Debuterande Evivadirigenten **Hanna Kronqvist** tycks vara rätt person på rätt plats i rätt tid. Hon hade gjort ett nog så ambitiöst repetitionsarbete och damerna i ledet verkade både koncentrerade och inspirerade. Stämfördelningsmässigt tycks man ha hittat en bra balans, klangen är fräsch och homogen och renheten liksom den rytmiska precisionen överlag utmärkt.

Å andra sidan testades inte gränserna på allvar med ett småsnällt programupplägg, som nog kunde ha bjudit på aningen mer tuggmotstånd. Idén var alltså att lämna de inhemska tonsättarna därhän denna gång, men visst hade t.ex. jubilerande musikaliske globetrottern **Erik Bergmans** *Dreams* suttit bra i just det här sammanhanget. Som kontrast om ej annat.

Det var klart smart att låta musiken tala för sig och skippa det i körsammanhang ofta så påfrestande mellansnacket, men man borde i så fall ha tilhandahållit fylligare programbladspresentationer av de aktuella tonsättarna.

Varifrån kom de och hur hade de hittat vägen till Evivarepertoaren? Förutom att de alla tonsatt nocturnala stämningar, förstås.

Mats Liljeroos kultur@hbl.fi

Evivakörens konsert ges i repris den 2 april i Vasa stadshus.